

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 17.11.1967, sp. zn. 6 Cz 135/67, ECLI:CZ:NS:1967:6.CZ.135.1967.1

Číslo: 27/1968

Právní věta:

V konaní o preskúmanie rozhodnutí vo veciach sociálneho zabezpečenia je povinný súd sám vykonať a hodnotiť dôkazy nielen v tých prípadoch, kedy navrhovateľ namieta, že Štátny úrad sociálneho zabezpečenia nesprávne hodnotil zistené skutočnosti, ale i vtedy, ak niektoré dôkazy nevykonal, alebo ich vykonal neúplne.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 17.11.1967

Spisová značka: 6 Cz 135/67

Číslo rozhodnutí: 27

Číslo sešitu: 2-3

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Sociální zabezpečení

Předpisy: 99/1963 Sb. § 244 101/1964 Sb. § 92

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Odporca nevyhovet žiadosti navrhovateľa o priznanie invalidného dôchodku. Svoje zamietavé rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ nezískal potrebnú dobu zamestnania 5 rokov pre vznik nároku na invalidný dôchodok, lebo v rozhodnom období získal len 1410 dní zamestnania.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ opravný prostriedok. Žiadal, aby mu bola započítaná ako doba potrebná pre vznik nároku na invalidný dôchodok tiež doba, po ktorú samostatne hospodáril a platil poisťné a doba výkonu vojenskej základnej služby. Okrem toho znovu zdôrazňoval, že jeho invalidita je následkom úrazu, ktorý utrpel na ceste zo zamestnania domov 3. 4. 1965, teda následkom pracovného úrazu.

Krajský súd v Košiciach rozhodnutie odporcu zrušil. Vytkol odporcovi, že sa v konaní o žiadosti navrhovateľa za priznanie invalidného dôchodku neriadil dôsledne ustanoveniami § 8 a 10 vl. nar. č. 91/1960 Zb. o správnom konaní, čo malo za následok, že nebol zistený spoľahlivý stav vecí, pokiaľ sa týka navrhovateľovho pracovného úrazu. Otázkou, či navrhovateľovi má byť zhodnotená doba samostatnej zárobkovej činnosti a doba výkonu základnej vojenskej služby, sa krajský súd nezaoberal.

Najvyšší súd rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona podanej predsedom Najvyššieho súdu, že týmto uznesením krajského súdu v Košiciach bol porušený zákon a toto rozhodnutie zrušil.

Z odôvodnenia:

Občiansky súdny poriadok je ovládaný zásadou materiálnej pravdy. Z tejto zásady vyplýva súdom povinnosť vykonať v súčinnosti s účastníkmi konania dokazovanie v potrebnom rozsahu, tak aby bol zistený skutočný stav veci (§ 6, 120 o. s. p.). Táto zásada platí i v konaní o preskúmanie rozhodnutí Štátneho úradu sociálneho zabezpečenia a vo veciach sociálneho zabezpečenia podľa § 92 zák. č. 101/1964 Zb., § 244 ods. 1 a nasl. o. s. p. Súd je preto povinný sám vykonať a hodnotiť dôkazy nielen v tých prípadoch, kedy navrhovateľ namieta, že Štátny úrad sociálneho zabezpečenia nesprávne hodnotil zistené skutočnosti, ale i vtedy, ak niektoré dôkazy nevykonal, alebo ich vykonal neúplne (porov. stanovisko Najvyššieho súdu Prz 26/65, uverejnené vo Výbere rozhodnutí a oznámení vo veciach občianskoprávných 4/1965 pod. I., bež č. 1, bod 33, a stanovisko Najvyššieho súdu Cpj 180/64, uverejnené vo Výbere rozhodnutí a oznámení vo veciach občianskoprávných 1/1964 pod III., bež. č. 38).

Ak teda navrhovateľ v opravnom prostriedku vytýkal odporcovi, že nevzal do úvahy, že sa stal invalidným v dôsledku úrazu utrpeného 3. 4. 1965 na ceste zo zamestnania domov, mal krajský súd vykonať sám dôkazy o tom, či navrhovateľ tento úraz utrpel a či išlo o úraz pracovný v zmysle § 22 ods. 1 písm. a) zák. č. 101/1964 Zb. Potrebnosť tohoto dokazovania je odôvodnená tým viac, že podľa znaleckého posudku Krajskej posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia v Košiciach z 24. 11. 1966 je čiastočná invalidita navrhovateľova práve následkom úrazu utrpeného 3. 4. 1965.

Krajský súd bol tiež povinný zaujať vo svojom rozhodnutí stanovisko k otázke, či navrhovateľovi možno alebo nemožno zhodnotiť dobu samostatnej zárobkovej činnosti a dobu výkonu základnej vojenskej služby do doby potrebnej pre vznik nároku na invalidný dôchodok a jeho výšku a zjednať si skutkový podklad i v tomto smere.

Ak Krajský súd v Košiciach naznačeným spôsobom nepostupoval, porušil svojím rozhodnutím zákon v ustanoveniach § 6, 120, 244 ods. 1 o. s. p. v spojení s ustanovením § 21 zák. č. 101/1964 Zb.